

ŽALM 22

Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil? Daleko spása má, ač o pomoc volám.

Bože můj, volám ve dne, a neodpovídáš, nemohu se ztlížit ani v noci.

Ty jsi ten Svätý, jenž trůni obklopen chválami Izraele.

Otcové naši doufali v tebe, doufali, tys jim dal uvážnout.

Úpěli k tobě a unikli zmaru, doufali v tebe a nebyli zahanbeni.

Já však jsem čeru a ne člověk, potupa lidství, povrhel lidu.

Všem, kdo mě vidí, jsem jenom pro smích, šlebi se na mě, potřásají hlavou:

"Svěř to Hospodinu!" "Ať mu dá uvážnout, ať ho vysvobodí, když si ho oblíbil!"

Ty jsi mě vyvedl z života matky, chovals mě v bezpečí u jejích prsou.

Na tebe jsem odkázán už z lůna, z života mé matky ty jsi můj Bůh.

Nebud mi vzdálen, blízko je soužení, na pomoc nikoho nemám!

Množství býků mě kruhem svírá, bášanšti tvři mě obstoupili.

Rozevírají na mě tlamu jak řvoucí lev, když brhá kořist.

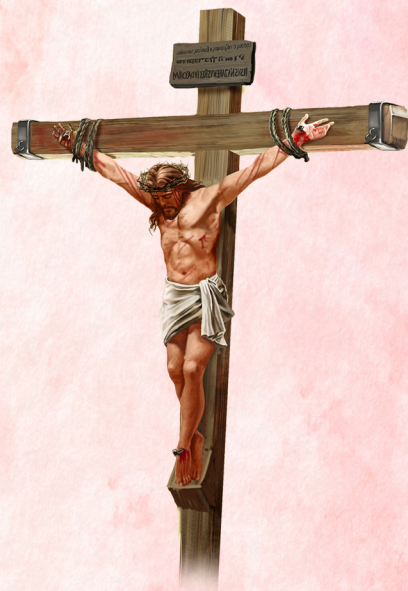
Rozlívám se jako voda, všechny kosti se mi uvolňují,

jako vosk je mé srdce, rozplynulo se v mém nitru.

Jako střep vyschla má síla, jazyk mi přisedl k patru.

Urháš mě do prachu smrti!

Smečka psů mě kruhem svírá, zlovlná tlupa mě obkličuje;

sápou se jako lev na mé ruce a nohy,
mohu si spočítat všechny své kosti. Pasou se na mně svým zrakem.

Děli se o mé roucho, losují o můj oděv.

Nebud mi vzdálen, Hospodine, má sílo, pospěš mi na pomoc!

Vysvobod mou duši od meče, chraň jediné, co mám, před psi tlapou;
zachraň mě ze lvi tlamy, před rohy jednorožců! – A tys mi odpověďel.

O tvém jménu budu vyprávět svým bratřím, ve shromáždění tě budu chválit.

Kdo se bojíte Hospodina, chvalte ho! Ctěte ho,
všichni potomci Jákobovi, celé Izraelovo potomstvo, žij před ním v bázni!

Nepohrdl poníženým, v opovržení ho neměl. Když trpěl příkoří,
neukryl před ním svou tvář, slyšel, když k němu o pomoc volal.

Od tebe vzejde mi chvála ve velikém shromáždění.

Své sliby splním před těmi, kdo se ho bojí. Pokorní budou jíst dosyta, budou chválit Hospodina ti,
kdo se na jeho vůli dotazují. Vaše srdce bude žít navždy.

Rozpomenou se a navrátí se k Hospodinu všechny dálnavy země.

Tobě se budou klanět všechny čeledi pronárodů.

Uzdýť Hospodinu náleží kralovat, i nad pronárody vládnout.

Všichni tučni v zemi, ti, kdo jedli a kdo se klaněli,
všichni, kteří sestupují v prach,
musí před ním padnout na kolena; a jejich duše si život nezachová.

Potomstvo bude mu sloužit. O Panovníku

budou vyprávět dalšímu pokolení,
to přijde a bude hlásat jeho spravedlnost lidu,
který se zrodí: "To učinil on!"

